

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3322/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 3 ภาค 9 โจทก์ นาย พ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 135/1, ป.อ. มาตรา 135/2, ป.อ. มาตรา 210, (เดิม) มาตรา 218, (เดิม) มาตรา 221, (เดิม) มาตรา 222, (เดิม) มาตรา 289, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 226/3, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 55, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานยืนยันการกระทำความผิดของจำเลย แต่ ป. และ ฮ. ผู้ร่วมขบวนการ ได้ให้การจากการซักถามของเจ้าพนักงานว่า จำเลยเป็นผู้ร่วมขบวนการด้วย โดย ป. ยังให้ถ้อยคำถึงรายละเอียดในการกระทำความผิดของจำเลยในคดีนี้ และในครั้งอื่น ๆ ที่จำเลยมีส่วนร่วมก่อการด้วย โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนในการกระทำความผิดอย่างครบถ้วน ส่วน ฮ. ก็ให้ถ้อยคำในรายละเอียดของการกระทำความผิดในคดีนี้ การให้ถ้อยคำของ ป. และ ฮ. มิใช่เป็นการขัดทอดจำเลยเพื่อให้ตนเองพ้นผิด แต่เป็นการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ร่วมขบวนการด้วยกันว่ามีบุคคลใดบ้าง ตลอดจนรายละเอียดของการกระทำความผิดในแต่ละครั้ง ซึ่งรวมถึงคดีนี้ว่ามีขั้นตอนอย่างไร และมีบุคคลใดบ้างที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องต้องกัน จึงมีเหตุผลให้รับฟัง ส่วนจำเลยให้การในชั้นสอบสวนด้วยความสมัครใจมีรายละเอียดตั้งแต่แรกว่าได้เข้าร่วมขบวนการแบ่งแยกดินแดนเมื่อใด โดยคดีนี้มี ป. เป็นผู้สั่งการและได้มอบหมายให้จำเลยมีหน้าที่กีดรีโมทคอนโทรลจุดชนวนระเบิด บันทึกรายการของผู้ต้องหาและบันทึกผลการซักถามเบื้องต้นดังกล่าว แม้เป็นพยานบอกเล่า แต่น่าเชื่อว่าจะพิสูจน์ความจริงได้ ศาลย่อมสามารถรับฟังพยานบอกเล่านั้น ประกอบพยานหลักฐานอื่นเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโหว่เป็นความผิดสำเร็จเมื่อมีการสมคบกัน ต่อมาการที่ผู้กระทำความผิดได้ร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธจัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย หรือกระทำการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 (2) จำเลยกับพวกมีเจตนาเดียวในการกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้ จึงเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ปัญหาว่าความผิดตามฟ้องทั้งหมดของโจทก์เป็นกรรมเดียวกันหรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้องได้ โดยมีได้เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 135/1, 135/2, 210, 221, 222, 218 วรรคหนึ่ง (4), 288, 289 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 55, 78 รัชของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 (1) วรรคหนึ่ง, 135/2 (2), 210 วรรคสอง (เดิม), 222 ประกอบมาตรา 218 (4), 289 (4) ประกอบมาตรา 80 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ

สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 55, 78 วรรคหนึ่ง วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันกระเตรียมและสมคบกันเพื่อก่อการร้าย และฐานร่วมกันเป็นช่องโง่เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบท มีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันกระเตรียมและสมคบกันเพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) จำคุก 3 ปี ฐานร่วมกันก่อการร้าย ฐานร่วมกันมีวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ฐานร่วมกันทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ฐานใช้วัตถุระเบิดกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ค่าให้การของจำเลยในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 คงลงโทษฐานร่วมกันกระเตรียมและสมคบกันเพื่อก่อการร้าย จำคุก 2 ปี ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 33 ปี 4 เดือน รวมจำคุก 35 ปี 4 เดือน รัชของกลาง โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษากลับให้ยกฟ้อง แต่ให้รับของกลาง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ มีกลุ่มบุคคลสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปใช้ชื่อว่าขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี ซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการเพื่อยึดอำนาจการปกครองในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา แล้วจัดตั้งเป็นประเทศหรือรัฐขึ้นใหม่ที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง ด้วยการใช้กำลังประทุษร้าย ฆ่า และพยายามฆ่าเจ้าพนักงานของรัฐและประชาชน สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน รับการฝึกการก่อการร้าย กระเตรียมการและสมคบกันก่อการร้าย อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และสร้างความปั่นป่วนให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2551 คนร้ายซึ่งเป็นสมาชิกของขบวนการดังกล่าวนำระเบิดแสวงเครื่องประกอบขึ้นเองไปวางที่หน้าต่างของอาคารคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แล้วจุดระเบิดด้วยรีโมทคอนโทรลรถยนต์ เป็นเหตุให้นางตริงใจ ผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการได้รับอันตรายแก่กาย ศีรษะแตก อาคารและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเสียหาย หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานยึดขึ้นส่วนโลหะ ภาชนะบรรจุระเบิด (กล่องเหล็ก) ชิ้นส่วนวงจรรีโมทคอนโทรลรถยนต์ ชิ้นส่วนถ่านไฟฉายขนาด 9 โวลต์ ชิ้นส่วนเทปพันสายไฟสีดำ ชิ้นส่วนเหล็กตัดท่อน (สะเก็ดระเบิด) หัวกระสุนปืน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุระเบิดแสวงเครื่องที่คนร้ายมีไว้เป็นความผิดและได้ใช้ในการกระทำความผิดจากบริเวณที่เกิดเหตุเป็นของกลาง ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ มีเหตุการณ์ลอบวางระเบิด วางเพลิง และยิงระเบิดตามสถานที่ต่าง ๆ พร้อมกัน หรือในเวลาไล่เลี่ยกันหลายแห่ง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของราชการและประชาชนเป็นจำนวนมาก อันมีลักษณะเป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายของกลุ่มก่อความไม่สงบ เป้าหมายเพื่อทำลายอำนาจรัฐ โดยสร้างความปั่นป่วนให้เกิดความหวาดระแวงในหมู่ประชาชน โดยมีผู้ร่วมก่อเหตุหรือสมาชิกจำนวนมาก มีการสะสมกำลังพล

และอาวุธ และเตรียมการวางแผนมาเป็นอย่างดี สอดคล้องกับที่โจทก์นำเสนอว่า กลุ่มที่ก่อเหตุเป็น ขบวนการก่อการร้ายของ "ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี" ซึ่งผู้ร่วมขบวนการจะปกปิดวิธีดำเนินการ และกระทำกันอย่างลับ ๆ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะหาพยานหลักฐาน โดยเฉพาะประจักษ์พยาน จำเป็นต้องอาศัยพยานหลักฐานแวดล้อมต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเชื่อมโยงให้ถึงผู้ กระทำความผิด สำหรับจำเลย แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานยืนยันการกระทำความผิดของจำเลยใน คดีนี้ แต่โจทก์มีพยานตำรวจโทสุรจิตที่เป็นผู้ซักถามนายปัญญา และพยานตำรวจเอกธรรมสภณ์ที่เป็นผู้ ซักถามนายบุญคอรี่และนายฮาร่งเบิกความยืนยันว่า นายปัญญา นายบุญคอรี่ และนายฮาร่ง เป็นผู้ร่วม ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี และจากการซักถามผู้ร่วมขบวนการดังกล่าว ต่างให้ถ้อยคำยืนยันว่า จำเลยเป็นผู้ร่วมขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีด้วยผู้หนึ่ง โดยนายปัญญาให้ถ้อยคำในรายละเอียดไว้ ด้วยว่า ประมาณเดือนมกราคม 2551 ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีได้ส่งสมาชิกมาเพิ่มจำนวน 2 คน คือ จำเลยและนายฮาร่ง โดยพยานตำรวจโทสุรจิตให้นายปัญญาชี้ยืนยันภาพถ่ายของจำเลยไว้ด้วย สอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของนายฮาร่งที่ให้ถ้อยคำว่าร่วมก่อเหตุรวม 4 คดี คดีแรกเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 โดยมีนายปัญญาเป็นผู้โทรศัพท์ติดต่อ และนายปัญญายังให้ถ้อยคำถึงรายละเอียด ในการกระทำความผิดของจำเลยในคดีนี้ และในครั้งอื่น ๆ ที่จำเลยมีส่วนร่วมก่อการด้วย โดยมี รายละเอียดของขั้นตอนในการกระทำความผิดอย่างครบถ้วน ตั้งแต่การติดต่อสั่งการจำเลยจนถึง หน้าที่ที่จำเลยได้รับมอบหมายให้กระทำในแต่ละครั้ง สำหรับการวางระเบิดในคดีนี้ที่มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลานั้น นายปัญญาได้โทรศัพท์นัดหมายให้จำเลยไปสำรวจเป้าหมายในมหาวิทยาลัย ดังกล่าว ส่วนนายปัญญาก็จะไปสำรวจเป้าหมายด้วย สมาชิกในขบวนการช่วยกันประกอบระเบิด แล้วให้นายมาหะมะหรือเปาะยูเก็บไว้ และเป็นผู้นำระเบิดไปวางที่เป้าหมาย จำเลยทำหน้าที่กด รีโมทคอนโทรลจุดชนวนวัตถุระเบิด และนายฮาร่งทำหน้าที่ตรวจเส้นทางในการเดินทางไป มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาแล้วรายงานให้นายมาหะมะทราบ ส่วนนายฮาร่งก็ให้ถ้อยคำใน รายละเอียดของการกระทำความผิดในคดีนี้ ตั้งแต่นายปัญญาโทรศัพท์ติดต่อว่าจะวางระเบิดใน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการวางแผนไว้เรียบร้อย และเรียกประชุมผู้ร่วมขบวนการ มีการ กำหนดหน้าที่ว่านายฮาร่งและจำเลยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อย่างไรบ้าง โดยนายฮาร่งขับ รถจักรยานยนต์พานายมาหะมะซึ่งถือถุงกระต่ายมีระเบิดอยู่ภายในไปที่เกิดเหตุ และได้พบกับ จำเลยที่รออยู่แล้ว จากนั้นจึงกลับไปแล้วทราบจากข่าวว่าเกิดเหตุระเบิดขึ้น ซึ่งรายละเอียดของ ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญสอดคล้องต้องกัน ไม่ว่าจะเป็นพฤติการณ์ในการกระทำความผิด การ ติดต่อกันจากนายปัญญา ตลอดจนผู้เก็บวัตถุระเบิดและวางระเบิดคือนายมาหะมะกับจำเลยที่ ทำหน้าที่กดรีโมทคอนโทรล ยากที่พยานตำรวจโทสุรจิต และพยานตำรวจเอกธรรมสภณ์จะคิดแต่งเติม เรื่องราวซึ่งมีรายละเอียดเป็นจำนวนมากดังกล่าวขึ้นเอง แล้วให้มีความสอดคล้องต้องกัน ใน รายละเอียดได้เช่นนั้น ทั้งการให้ถ้อยคำของนายปัญญาและนายฮาร่งดังกล่าวมิใช่เป็นการขัดทอด จำเลยเพื่อให้ตนเองพ้นผิด แต่เป็นการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ร่วมขบวนการด้วยกันว่ามี บุคคลใดบ้าง ตลอดจนรายละเอียดของการกระทำความผิดในแต่ละครั้งซึ่งรวมถึงคดีนี้มีขั้นตอน อย่างไร และมีบุคคลใดบ้างที่เกี่ยวข้อง การให้ถ้อยคำของนายปัญญาและนายฮาร่งดังกล่าวเป็นการ ให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานตำรวจต่างคนกัน แต่กลับมีรายละเอียดของข้อเท็จจริงอันเป็น สาระสำคัญที่สอดคล้องต้องกัน จึงมีเหตุผลให้รับฟัง ทั้งพยานตำรวจโทสุรจิตและพยานตำรวจเอกธ รมสภณ์ผู้ซักถามทั้งสอง ต่างเป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งปฏิบัติงานไปตามหน้าที่ ไม่ปรากฏว่าเคยมี เหตุโกรธเคืองใด ๆ กับจำเลยมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระแวงสงสัยว่าจะเบิกความไม่ตรงกับความจริง

เพื่อใส่ร้ายจำเลย นอกจากนั้นโจทก์มีพยานตรวจสอบเป็นพยาน
เบิกความว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับว่า เป็นผู้ใช้รีโมทคอนโทรลกดจุดระเบิด โดยจำเลย
ให้การในรายละเอียดว่า ประมาณปี 2546 ถึงปี 2547 จำเลยถูกชักชวนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม
แนวร่วม จำเลยหลงเชื่อ จากนั้นได้มีการปลูกฝังความคิด ความเชื่อ และพาไปสาบานตน ส่วนเหตุ
ระเบิดคดีนี้ได้รับมอบหมายจากนายปัญญาให้ร่วมวางระเบิด โดยจำเลยทำหน้าที่รับรีโมท
คอนโทรลมาจากนายมาหะหรือเปาะยู ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 9.50 นาฬิกา ที่
ด้านหลังอาคารคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยบอกว่า
ได้วางระเบิดไว้แล้วที่ผนังห้องและให้จุดระเบิดโดยรีโมทคอนโทรล เมื่อได้รับรีโมทคอนโทรลมา
แล้วจำเลยก็ได้กดระเบิดทันทีและเกิดระเบิดเสียงดังขึ้นอย่างแรง 1 ครั้ง ต่อจากนั้นจำเลยก็นำเอา
รีโมทคอนโทรลไปทิ้งในโถส้วมที่ตึกอาคารด้านหน้าแล้วเดินทางออกจากรั้วมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
เพื่อกลับที่พัก คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยดังกล่าว พยานตรวจสอบเบิกความยืนยันว่า
ในการสอบสวนจำเลยได้สอบสวนต่อหน้าทนายความ และญาติ หรือบุคคลที่จำเลยไว้วางใจ และมี
การแจ้งสิทธิแก่จำเลยตามกฎหมาย โดยไม่มีการบังคับขู่เข็ญ หรือล่อลวง โดยโจทก์มีนายกรจักร
ทนายความที่ร่วมฟังการสอบสวน เบิกความสนับสนุนว่า พยานสอบสวนแจ้งสิทธิแก่จำเลย
ตามกฎหมาย ซึ่งจำเลยให้การในรายละเอียดตั้งแต่แรกว่าได้เข้าร่วมขบวนการแบ่งแยกดินแดน
เมื่อใด เกี่ยวกับคดีนี้มีนายปัญญาเป็นผู้สั่งการ และได้มอบหมายให้จำเลยมีหน้าที่กดรีโมท
คอนโทรลจุดชนวนระเบิด โดยจำเลยไปกดรีโมทคอนโทรลที่ใกล้บริเวณอาคารคณะวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการเกษตรที่เกิดเหตุ คำเบิกความของนายกรจักรดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีเหตุที่
พยานสอบสวนข่มขู่หรือบังคับจำเลย และโจทก์มีนายมะยาชิ บิดาจำเลยเบิกความสนับสนุน
ด้วยว่า ขณะที่พยานไปเยี่ยมจำเลย จำเลยไม่เคยบอกพยานว่าถูกบังคับขู่เข็ญในขณะที่ถูกควบคุม
จำเลยมีสภาพร่างกายโดยทั่วไปปกติดี พยานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นภาษาไทย
พยานจึงไม่เข้าใจ พยานไม่ทราบว่าจำเลยจะให้การต่อพยานสอบสวนอย่างไร แต่ไม่มีการบังคับ
ขู่เข็ญจำเลยแต่อย่างใด ดังนี้ นายกรจักรเป็นทนายความและเป็นพยานคนกลางที่ไม่มีส่วนได้เสีย
ใด ๆ ในคดี นายมะยาชิก็เป็นบิดาจำเลยเอง หากมีการบังคับขู่เข็ญจำเลยต้องให้การอย่างหนึ่ง
อย่างใด นายมะยาชิก็คงเบิกความถึงเหตุการณ์ดังกล่าวมาแล้ว พฤติการณ์แห่งคดีจึงเชื่อได้ว่า
จำเลยให้การในชั้นสอบสวนด้วยความสมัครใจ มิได้มีการบังคับขู่เข็ญ ซึ่งคำให้การชั้นสอบสวนของ
จำเลยดังกล่าวก็มีรายละเอียดสอดคล้องเป็นอย่างเดียวกันกับการให้ถ้อยคำของนายปัญญาและ
นายฮาร่ง ทำให้บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและบันทึกผลการซักถามเบื้องต้นของนายปัญญาและ
นายฮาร่ง มีน้ำหนักให้รับฟังมากยิ่งขึ้น บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและบันทึกผลการซักถาม
เบื้องต้นดังกล่าว แม้เป็นพยานบอกเล่า แต่กฎหมายไม่ได้ห้ามรับฟังพยานเช่นนี้โดยเด็ดขาด เมื่อ
พิจารณาตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมของพยานบอกเล่าเหล่านั้นแล้ว บันทึก
คำให้การของผู้ต้องหาและบันทึกผลการซักถามเบื้องต้นของนายปัญญาและนายฮาร่งน่าจะเชื่อว่าจะ
พิสูจน์ความจริงได้ ศาลย่อมสามารถรับฟังพยานบอกเล่านั้น ประกอบพยานหลักฐานอื่นเพื่อพิสูจน์
ความผิดของจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (1)
และ 227/1 โดยโจทก์ยังคงมีพยานเอกพยานเป็นพยานเบิกความว่า ขณะเกิดเหตุพยานมาช่วย
ราชการเป็นรองผู้บังคับการหน่วยเฉพาะกิจยะลา 11 จังหวัดยะลา ผู้ก่อความรุนแรงในพื้นที่ได้มี
การก่อเหตุรุนแรงขึ้นในลักษณะที่เป็นองค์กร การปฏิบัติการในเมืองจะแบ่งเป็นชุดปฏิบัติการเล็ก ๆ
มีโครงสร้างในการก่อเหตุระเบิด 2 ทีม คือทีมยิงและทีมระเบิด และมีส่วนที่สั่งการอีก 1 ชุด โดยมี

คนที่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ก่อการร้ายอยู่หลายสถาบัน สำหรับ จำเลยอยู่ในกลุ่มที่มระเบิดร่วมกับนายปัญญา โดยขณะเกิดเหตุจำเลยกำลังศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จากการปิดล้อมตรวจค้นตลาดเก่าได้ควบคุมนายปัญญาก่อนเกิดเหตุคดีนี้ 1 วัน นายปัญญาให้ถ้อยคำว่าอยู่ในขบวนการและมีสมาชิกหลายคน แต่ไม่ระบุว่าก่อเหตุร้ายหรือรับมอบสั่งการปฏิบัติอะไรบ้าง นายปัญญาได้เขียนรายชื่อสมาชิกในกลุ่มว่ามีใครบ้างซึ่งรวมทั้ง จำเลยด้วย เมื่อเกิดเหตุระเบิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่อาคารคณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเกษตร พยานได้เข้าไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุในเบื้องต้นเพื่อสำรวจและสั่งการเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อสกัดจุดตรวจในการหนีของคนร้าย พบบุคคลเป้าหมายคือจำเลย โดยจำเลยกำลังขับรถจักรยานยนต์ไปที่มีสยิดกลางยะลา สามารถควบคุมตัวจำเลยได้ที่หน้า สถานีรถไฟ พยานสอบถามเบื้องต้นจำเลยไม่ยอมรับ แต่เมื่อพยานกล่าวถึงนายปัญญา นายซาลา ฮุดดิน ซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มแล้วจำเลยมีท่าทีอ่อนลงและให้การยอมรับว่าเป็นการจุดระเบิดด้วย รีโมทคอนโทรล ส่วนตัวรีโมทคอนโทรลนั้นได้โยนทิ้งในโถส้วมในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พันเอก ธนุตม์ถือได้ว่าเป็นประจักษ์พยานในส่วนที่มีการสอบถามจำเลยในเวลาที่ใกล้ชิดกับเหตุระเบิดที่เกิดขึ้น แล้วจำเลยแจ้งต่อพันเอกธนุตม์ไว้อย่างไร ทั้งยังมีโอกาสสอบถามนายปัญญาก่อนหน้านี้ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากนายปัญญา และข้อเท็จจริงที่จำเลยรับก็สอดคล้องต้องกันกับบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา ที่จำเลยรับในชั้นสอบสวนด้วย นอกจากนี้ยังบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของพันตำรวจตรีสุจริต ซึ่งปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว เป็นพยานหลักฐาน โดยพันตำรวจตรีสุจริตให้การต่อ พนักงานสอบสวนว่า เป็นผู้สืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลอบวางระเบิดของขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีในสถานที่ต่าง ๆ หลายแห่ง ซึ่งรวมถึงเหตุระเบิดคดีนี้ด้วย มีการประสานข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ทหารจนทราบว่าจำเลยเป็นผู้ร่วมขบวนการด้วยคนหนึ่ง และเหตุระเบิดคดีนี้มีนายปัญญาทำหน้าที่วางแผนสั่งการ ส่วนจำเลยทำหน้าที่จุดชนวนระเบิดด้วยรีโมทคอนโทรล และเมื่อก่อเหตุแล้วจะมีนายบูคอรีขับรถจักรยานยนต์มารับพาหลบหนี กับมีนายมาหะมะเป็นผู้นำเอาวัตถุระเบิดไปวางที่จุดเกิดเหตุ โดยมีนายฮาร่งเป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์พาไปและพาหลบหนีออกจากจุดที่เกิดเหตุ และได้ทำบันทึกข้อความรายงานการสืบสวนต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา ไว้ รายงานการสืบสวนดังกล่าวยังมีรายละเอียดเพิ่มเติมภายหลังเกิดเหตุด้วยว่า จำเลยได้กลับบ้านไปพบบิดา มารดา และกล่าวความผิดจึงเล่าเรื่องให้บิดา มารดาฟัง รับว่าตนเป็นแนวร่วมก่อความไม่สงบ และร่วมกับพวกก่อเหตุระเบิดในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา บิดามารดาจำเลยจึงได้นำจำเลยไปถอนการสาบานตน และนำจำเลยมามอบตัวต่อเจ้าหน้าที่ทหาร ซึ่งรายละเอียดของการสืบสวนดังกล่าวมีข้อเท็จจริงอันเกี่ยวแก่การก่อเหตุระเบิดในคดีนี้ของขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี ตั้งแต่เริ่มวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตลอดจนการกำหนดหน้าที่ของผู้ร่วมขบวนการที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน ยากที่พันตำรวจตรีสุจริตจะคิดปรุงแต่งเรื่องราวขึ้นมาเอง และสอดคล้องต้องกันกับบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาและบันทึกผลการซักถามเบื้องต้นของนายปัญญาและนายฮาร่ง ข้อเท็จจริงตามรายงานการสืบสวนดังกล่าวจึงมีเหตุผลที่หนักแน่นน่าเชื่อถือ ทั้งเป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็นเนื่องจากไม่สามารถนำบุคคลซึ่งเป็นผู้ทราบข้อความตามรายงานการสืบสวนดังกล่าวมาเบิกความเป็นพยานต่อศาลได้ เนื่องจากพันตำรวจตรีสุจริตเสียชีวิตไปแล้ว และมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะรับฟังพยานบอกเล่า นั้น จึงรับฟังบันทึกคำให้การของพยานและรายงานการสืบสวนตามบันทึกข้อความ ซึ่งเป็นพยานบอกเล่า นั้นได้โดยชอบ เพื่อประกอบพยานหลักฐานอื่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (2)

ยิ่งไปกว่านั้น โจทก์มีพยานโจทก์ พยานหลักฐานร่วม เป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า เมื่อได้รับแจ้งว่ามีเหตุระเบิดเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พยานได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยต่าง ๆ เก็บวัตถุพยานในที่เกิดเหตุ และจัดทำบัญชีของกลางคดีอาญาไว้ โดยรายละเอียดตามบัญชีของกลางคดีอาญาดังกล่าว รายการที่ 2 ปรากฏว่าตรวจพบชิ้นส่วนวงจรรีโมทรถยนต์ ซึ่งเป็นวัตถุพยานที่สอดคล้องต้องกันกับพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่โจทก์นำเสนอโดยตลอดว่าจำเลยเป็นสมาชิกผู้ร่วมขบวนการ และได้รับมอบหมายให้ใช้รีโมทคอนโทรลในการจุดชนวนระเบิด อันทำให้พยานหลักฐานต่าง ๆ ของโจทก์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังนี้ เมื่อพิเคราะห์คำเบิกความพยานโจทก์ เอกสารต่าง ๆ วัตถุพยานในที่เกิดเหตุ ตลอดจนพยานหลักฐานแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบแล้ว พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักมั่นคง ที่จำเลยต่อสู้ทำนองว่า จำเลยให้การรับสารภาพ เพราะพนักงานสอบสวนแจ้งว่า หากรับสารภาพแล้วจะได้รับการประกันตัว หากจำเลยปฏิเสธจะไม่ให้ประกันตัว จำเลยจึงให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนแล้วได้ประกันตัวกลับบ้านไปนั้น เห็นว่า ข้อต่อสู้ของจำเลยเป็นข้อต่อสู้ที่ง่ายแก่การปฏิเสธ หากจำเลยมิได้กระทำความผิดก็สามารถให้การปฏิเสธได้ การจะได้รับการปล่อยชั่วคราวหรือไม่ มิใช่ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพแล้วจะได้รับการปล่อยชั่วคราว คงต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย และยังสามารถยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวชั้นพิจารณาต่อไปได้ ข้อต่อสู้ของจำเลยดังกล่าวจึงไม่มีเหตุผลให้รับฟัง ส่วนการที่เจ้าพนักงานตำรวจมิได้จัดให้จำเลยนำชี้ที่เกิดเหตุ และถ่ายรูปการนำชี้สถานที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคำรับสารภาพของจำเลย และไม่ได้รับรีโมทคอนโทรลมาเป็นพยานหลักฐานนั้น เห็นว่า คดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ใช้รีโมทคอนโทรลในการจุดชนวนระเบิด กับมีนายกรจักรซึ่งเป็นทนายความที่ร่วมฟังการสอบสวนเป็นพยานเบิกความยืนยันว่า หลังสอบคำให้การจำเลยเสร็จแล้ว พนักงานสอบสวน จำเลย และพยาน ได้ไปที่เกิดเหตุ จำเลยชี้จุดที่ระเบิด บริเวณขอบหน้าต่างของอาคารคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร และพาไปดูห้องน้ำที่ทิ้งรีโมทคอนโทรลในโถส้วม แต่ในวันที่ไปดูอาคารที่มีโถส้วมอยู่นั้น กำลังถูกรื้อถอน โดยจำเลยสมัครใจชี้สถานที่เกิดเหตุดังกล่าว และจำเลยเองก็เบิกความตอบโจทก์ถามค้านเจือสมกับคำเบิกความของนายกรจักรว่า พนักงานสอบสวนให้จำเลยนำไปดูที่เกิดเหตุที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่รู้จำอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แต่จำเลยนั่งอยู่ในรถไม่ได้ไปดูสถานที่เกิดเหตุด้วย ดังนี้ เห็นได้ว่าจำเลยได้นำพนักงานสอบสวนและนายกรจักรไปดูสถานที่ที่เกิดเหตุระเบิดขึ้นแล้ว แม้มิได้มีการถ่ายรูปการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพไว้ก็ไม่ถึงขนาดที่จะเป็นข้อพิรุธสำคัญ และโถส้วมที่จำเลยทิ้งรีโมทคอนโทรลไปนั้นรื้อถอนไปแล้ว จึงยากที่จะติดตามนำรีโมทคอนโทรลนั้นมาเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ จึงมิได้เป็นข้อพิรุธสงสัยเช่นกัน พยานหลักฐานของจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มแบ่งแยกดินแดน และเข้าร่วมก่อเหตุในคดีนี้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกฟ้องจำเลยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ต่อไปว่า ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรกับความผิดฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจร เป็นความผิดสำเร็จเมื่อมีการสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อก่อทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 ของประมวลกฎหมายอาญา ต่อมา

การที่ผู้กระทำความผิดได้ร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึก การก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำการอื่นใด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 (2) ก็เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาที่ได้สมคบกันมาแต่แรก ย่อมเห็นได้ว่า จำเลยกับพวกมีเจตนาเดียวในการกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้ จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น แต่ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวแต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากันนั้น ไม่ถูกต้อง ที่ถูกแล้ว ความผิดฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึก การก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) มีอัตราโทษสูงกว่าความผิดฐานซ่อนโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคสอง (เดิม) อย่างไรก็ตาม ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าความผิดฐานร่วมกันเป็นซ่อนโจรกับความผิดฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึก การก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใดหรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) เป็นความผิดกรรมเดียวกัน และแยกเป็นการกระทำความผิดกรรมหนึ่งต่างหากจากความผิดอื่น ส่วนความผิดฐานอื่นตามฟ้องก็เป็นความผิดกรรมเดียวกัน แต่แยกเป็นการกระทำความผิดอีกกรรมหนึ่งนั้น เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องแยกความผิดฐานร่วมกันเป็นซ่อนโจรกับความผิดฐานร่วมกันมีวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ เอาไว้ต่างหากจากความผิดฐานอื่น โดยบรรยายฟ้องแยกไว้ในข้อ 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ ส่วนความผิดฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) ฐานร่วมกันก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 (1) วรรคแรก ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฐานร่วมกันใช้วัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตได้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ฐานร่วมกันกระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และฐานร่วมกันกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น โจทก์บรรยายฟ้องความผิดฐานต่าง ๆ เช่นว่า นั้นรวมกันมาในฟ้องข้อ 2.3 เป็นข้อเดียวกัน อันแสดงให้เห็นว่าโจทก์ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยตามฐานความผิดต่าง ๆ ดังกล่าวเพียงกรรมเดียว ดังนั้น เมื่อความผิดฐานร่วมกันมีวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ ตามที่โจทก์บรรยายฟ้องแยกไว้ในข้อ 2.2 เป็นความผิดกรรมเดียวกันกับความผิดฐานร่วมกันใช้วัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตได้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ที่โจทก์บรรยายฟ้องไว้ในข้อ 2.3 และฟังว่าความผิดฐานร่วมกันเป็นซ่อนโจร ตามที่โจทก์บรรยายฟ้องแยกไว้ในข้อ 2.1 ก็เป็นความผิดกรรมเดียวกันกับความผิดฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 (2) ที่โจทก์บรรยายฟ้องไว้ในข้อ 2.3 ด้วยเช่นกัน กรณีจึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยในความผิดต่าง ๆ ตามฟ้องแต่เพียงกรรมเดียว การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานร่วมกันใช้วัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตได้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 และคดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องพอเข้าใจได้ว่า จำเลย

กระทำความผิดฐานร่วมกันกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น โดยโจทก์มีคำขอท้ายคำฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 221 ไว้แล้ว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง จำเลยจึงมีความผิดฐานดังกล่าวอีกบทหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมิได้พิพากษาปรับบทความผิดฐานนี้มาด้วยนั้นเป็นการไม่ชอบ ปัญหาว่าความผิดตามฟ้องทั้งหมดของโจทก์เป็นกรรมเดียวกันหรือไม่ และการที่ศาลชั้นต้นมิได้ปรับบทความผิดให้ถูกต้องดังกล่าวนั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง โดยมีได้เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 (1) วรรคแรก, 135/2 (2), 210 วรรคสอง (เดิม), 221 (เดิม), 222 ประกอบมาตรา 218 (4), 289 (4) ประกอบมาตรา 80 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 55, 78 วรรคหนึ่ง วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้วัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุกตลอดชีวิต ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 แล้ว คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน ริมของกลาง

องค์คณะ

อารีย์ เตชะหริวิจิตร · เกียรติพงศ์ อมาตยกุล · อรรถพร วิฑูรากร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3322/2563>